Divendres 10 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,27-32): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Heu sentit que es va dir: No adulteraràs. Però jo us dic: tot el qui mira una dona amb mal desig, ja ha adulterat amb ella en el seu cor (...)».

El matrimoni: què és casar-se?

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui Jesús és taxatiu: o tot, o res. L'amor és així. També en el matrimoni!, ja que casar-se és, exactament, "regalar la meva vida". És la institució del compromís total entre un home i una dona amb vista a "regalar-se la vida" i "regalar la vida" (als fills). Qualsevol restricció desqualifica el matrimoni.

Això implica un "per a sempre" i un "solament tu". L'amor és "totalitzant": o tot o res. Les condicions i les restriccions són per al comerç. No hi ha volta de full. I el sentit de la "celebració" del matrimoni (tant civil com religiós) és el d'atorgar-se aquest compromís públicament: davant la societat (no és lògic que aquest compromís romangui amagat) i davant del Creador (l'amor i el matrimoni són un "invent diví").

—No hi ha festa nupcial sens un acte jurídic, en el que l'home i la dona es lliurin i acceptin mútuament. I és que tant el Dret com la Festa són realitats socials: ningú no és capaç de celebrar una festa per si sol, tot prescindint dels altres.

On hi ha amor no hi ha divorci; on hi ha divorci no hi ha amor

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens remarca que la totalitat degenera en parcialitat —i deixa de ser amor— quan hom pretén una "conjugalitat" amb més d'una persona o si interposem un límit temporal. L'amor conjugal no es pot compaginar ni amb la temporalitat ni amb la mediocritat. No és possible una declaració plenament amorosa en la qual entri explícitament una limitació, ja sigui en quant a la intensitat, ja sigui en quant a la durada temporal.

Casar-se és quelcom tan definitiu com "llançar-se sense paracaigudes". En canvi, "casar-se" amb la possibilitat legal del divorci és com llançar-se amb paracaigudes: no m'abandono plenament en l'altre, no poso la meva vida totalment en les seves mans.

—El llenguatge manifesta el tarannà de l'amor matrimonial: quan algú diu "t'estimo" hom entén que és

per a sempre, ja que a ningú no se li acut dir “t’estimo, però mentre em siguis útil”, o “mentre no...”. L’amor, en si mateix, té vocació de perennitat: els enamorats saben que hi ha eternitat!